

Nagrada "Boris Papandopulo" (za autorsko stvaralaštvo na području ozbiljne glazbe)

Berislav Šipuš: *Pasija* za soliste, govornika, mješoviti zbor i instrumentalni ansambl

Pasija za soliste, govornika, mješoviti zbor i instrumentalni ansambl nastala na narudžbu Hrvatske radiotelevizije u sezoni 2019./2020., kada je skladatelj i dirigent Berislav Šipuš bio rezidencijalni skladatelj ansambala HRT-a, svoju je odobravanjem publike i pohvalama kritike popraćenu praizvedbu imala dvije godine kasnije (1. ožujka 2022.) u ciklusu *Sfumato Zbora HRT-a*. Djelo je to koje po mnogočemu s pravom definira i zauzima svoje istaknuto mjesto u Šipuševu opusu te recentnom vokalno-instrumentalnom stvaralaštvu. Poticaj za skladanje, interpretacija, izvedba i njezino bilježenje podcrtavaju važnost koju za ostvarenje ovakvih, za hrvatsku kulturu značajnih opusa, imaju dugoročni projekti kakav je skladateljska rezidencija s ansamblima HRT-a. Tri dijela *Pasije* sadrže slike koje korespondiraju s postajama križnoga puta, izražene kroz stihove i tekstove pet hrvatskih pjesnik(inj)a i autora: Vesne Krmpotić, Jure Kaštelana, Vlade Gotovca, Antuna Branka Šimića i Seada Alića. Njihove stihove kazuje pripovjedač, glazbeno su oblikovani kroz solističke vokalne dionice, ali i onu zborsku. Moćno i zahtjevno zborsko zvukovlje ima ulogu istaknuti i značenjsku ulogu koju je autor usred bogatog zbira tekstova ipak povjerio i glazbi, a specifičnost odabranoga instrumentarija, koji čine violončelo, dvije harfe te bogati udaraljkaški korpus, dodaje još jedan sloj poetičnosti vrlo osobnog pristupa uglazbljenju muke, sumnji, prihvaćanja i nadanja koja nosi *Pasija*. Prepoznatljiv skladateljski rukopis, poetičnost koja prožima i vokalni te govoreni, ali i instrumentalni dio partiture iščitavaju se u djelu koje, poimajući Muku na drukčiji način, implicirajući istovremeno svjesnost o inkarnacijskom aspektu pasije kakvom ju poznajemo (i očekujemo čuti), iskazuje njezinu univerzalnost kroz svezremensko intimno ljudsko iskustvo pojedinca.

Pronalazeći uporište za tkanje svog autorskog libreta u poeziji na materinjem jeziku, dodajući joj one imaginarne te uranjajući svoju filozofsku i umjetničku misao o temi u glazbeno ruho promišljene i zaokružene partiture specifične instrumentacije, Šipušu je pošlo za rukom ostvariti djelo koje, gradeći vlastiti luk i dublje poveznice elemenata formalne cjeline, ima sve preduvjete postati jednim od kanonskih djela novije hrvatske glazbe.